

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev.

URADNI LIST

Ljubljanske in mariborske oblasti.

Vsebina:

102. Zakon o sporazumu o Reki, sklenjenem med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Italijo, in dopolnilnih konvencijah sporazuma.
103. Pogodba o prijateljstvu in presrčnem sodelovanju med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Italijo.
Razglasi osrednje vlade. — Razglasi prosvetnega oddelka za Slovenijo. — Razglasi drugih uradov in oblastev. — Razne objave.

Zakoni in kraljevske uredbe.

102.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

proglašamo in objavljamo vsem in vsakomur, da je sklenila narodna skupščina kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v XXXIV. redni seji, ki jo je imela dne 19. februarja 1924. v Beogradu, in da smo Mi potrdili in potrjujemo

Zakon

o sporazumu o Reki, sklenjenem med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Italijo, in dopolnilnih konvencijah sporazuma,*

ki se glasi:

§ 1.

Odobravajo se in dobivajo zakonsko moč: sporazum o Reki, dve dopolnilni konvenciji pod A in B in ostale priloge, sklenjene med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Italijo, ki se glase:

Sporazum o Reki, sklenjen med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Italijo.

Njegovo Veličanstvo kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev in

Njegovo Veličanstvo kralj Italije: uvidevši popolno nemožnost, da bi pristopila na praktičen način k organizaciji svobodne Reške države, ki se določa v členu 4. rapallske pogodbe z dne 12. novembra 1920. in v obeh odredbah, ustanovljenih v sporazumu, ki je bil podpisan v Rimu dne 23. oktobra 1922.,

z namenom, upostaviti presrčne odnošaje med obema državama v občo blaginjo obeh narodov,

prešinjena z željo, da bi kar najprimerneje omogočila reškemu mestu življenje in ekonomski razvoj, ki najbolje ustreza njegovim interesom,

sta se odločila, skleniti v ta namen sporazum, ter sta imenovala za to za svoje pooblaščenca:

Njegovo Veličanstvo kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev:

gospoda Nikolo Pašića, predsednika ministrskega sveta;

gospoda Momčila Ninčiča, ministra za zunanje posle;

Njegovo Veličanstvo kralj Italije:

gospoda Benita Mussolinija, narodnega poslanca, predsednika ministrskega sveta in ministra za zunanje posle,

ki so, izmenjavši svoja pooblastila, priznana za pravilna, dogovorili to-le:

* Razglašen v francoskem in srbskem jeziku v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 65. izdanih dne 20. marca 1924. (Prilog XI. — 1924.)

Člen 1.

Italijanska vlada priznava popolno in celokupno suverenost kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev nad pristaniščem Barošem in Delto, ki se izpraznita in izročita pristojnim oblastvom kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v dveh dneh po izmeni ratifikacij tega sporazuma.

Člen 2.

Vlada Srbov, Hrvatov in Slovencev priznava popolno in celokupno suverenost kraljevine Italije nad reškim mestom in pristaniščem kakor tudi nad ozemljem, ki ji je dodeljeno z mejno črto, označeno v naslednjem členu.

Člen 3.

Meja kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev proti Reki, označena v členu 3. pogodbe, ki je bila podpisana v Rapallu dne 12. novembra 1920., se mora popraviti po odredbah, ki jih obsezata predhodna člena. To mejno črto potegne posebna mešana komisija, sestavljena iz italijanskih delegatov in delegatov Srbov, Hrvatov in Slovencev, vzdolž črte, vobče odredjene tako-le:

«Cesta od Kastava do Reke ostane na ozemlju kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev od točke vzhodno od Tometičev do razkrižja severno od Bergudov. Mejna črta se potegne na terenu vzdolž črte, ki se določi med rečeno cesto in železniško progo. Od te točke se vzpne mejna črta na severovzhod tako, da pusti Peklin na ozemlju Srbov, Hrvatov in Slovencev; potem doseže, s konveksno krivo črto severno od Drenove, točko na Rečini, ki se mora opredeliti v severni polovici mejnega dela med mejnikoma VIII. in IX.»

Kraljevina Italija priznava popolno in celokupno suverenost kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev nad ozemljem, ki se ji dodeljuje na ta način. To ozemlje izprazni kraljevina Italija ter ga izroči kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev, čim izvrši zgoraj rečena mešana komisija delimitacijo nove mejne črte. Ta mešana komisija izvrši svoje posle tako, da se more zgoraj omenjeno ozemlje izprazniti in izročiti v petih dneh po izmeni ratifikacij tega sporazuma.

Člen 4.

V prometu med mejnima pasovoma preko nove mejne črte in v prometu med kastavskim davčnim oblastvom in sosednjim italijanskim ozemljem se jemljejo v poštev odredbe, obsežene v priloženi dopolnilni konvenciji, priloga A, ki velja, dokler se ne sklene trgovinska pogodba, s katero se uredi obmejni promet.

Obe stranki pogodnici se strinjata v tem, da se urede v zgoraj navedeni pogodbi vprašanja, ki se tičejo obmejnega prometa med pasovoma, razmejnima z novo črto, tako, da se bo obračala posebna pozornost na ekonomske odnošaje med zgoraj rečena pasovoma in na posebne potrebe dotičnega prebivalstva.

Člen 5.

Kraljevina Italija daje kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev v zakup za petdeset let odkrite in pokrite naprave v reškem Velikem pristanišču, ki tvorijo bazen Thon di Revel, po opisu, ki je naveden v členu 5. priložene dopolnilne konvencije, priloga B. Ta zakup izključuje vsak eksteritorialni značaj ter obseza izključno in neomejeno uporabljanje velikega skladišča na molu «Napoliju», dveh skladišč proti nabrežju Thona di Revel in dveh skladišč na molu

«Genovi», obrnjenih proti zapadni strani, in privilegirano uporabljanje teh nabrežij, ki omejujejo bazen, za katerega gre, z vsemi dotičnimi priteklinami.

Oblastva kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in osebje, ki je podrejeno tem oblastvom, postavljenim za upravljanje prometa svoje lastne države v zgoraj rečenem bazenu, izvršujejo svoje dolžnosti skladno z dopolnilno konvencijo, priloga B, ki je priložena temu sporazumu. (I. poglavje.)

Vlada kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev bo plačevala na leto italijanski vladi eno zlato liro kot zakupnino za naprave v zgoraj rečenem pristanišču.

Člen 6.

Glavni kolodvor na Reki se uredi kot mednarodni mejni kolodvor. Temu kolodvoru se pridele delegacija srbsko-hrvatsko-slovenskih železnic, sestavljena iz ustreznega osebja, za posle, kakršni se tudi opravljajo na mednarodnih železniških postajah na italijanski meji. Ta delegacija bo sodelovala z italijansko železniško administracijo zlasti pri ukoriščanju progovnih odcepkov, ki vežejo kolodvor na ozemlju kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev z bazenom, o katerem govori predhodni člen, in ta bazen s pristaniščem Barošem. Modalitete tega sodelovanja so določene v dopolnilni konvenciji, priloga B. (II. poglavje.)

Člen 7.

Meja med Reko in pristaniščem Barošem, vzdolž nabrežja, se potegne po meji, označeni na zemljevidu, ki je priključen pismu, dodanemu zgoraj omenjeni rapallski pogodbi, na način, ki ga bo razmejilvena komisija, o kateri govori člen 3., smatrala za najprimernejšega, da opravlja ena in druga država carinsko nadzorstvo, in vpoštevaje posebne potrebe, ki jih zahtevajo promet, javni red in promet mesta. Premični most med pristaniščem Barošem in Velikim pristaniščem ostane na italijanskem ozemlju.

Kraljevina Italija priznava popolno in celokupno suverenost kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev nad vodami Mrtvega kanala (Fiumare). Na tej strani se določa potemtakem mejna črta z robom zapadne kanalske obale.

Prehajanje in pristajanje ladij na zapadni (italijanski) obali Mrtvega kanala (Fiumare) sta urejeni s priloženo dopolnilno konvencijo, priloga B (III. poglavje), tako, da ne ovirata plovitve po Mrtvem kanalu (Fiumari).

Da si ohrani svoje pravice do uporabljanja srbsko-hrvatsko-slovenskih vod v kanalu in v priznanje suverenosti kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev nad temi vodami, bo plačevala italijanska vlada zgoraj rečene kraljevine letno zakupnino enega zlatega dinarja.

Člen 8.

Kar se tiče reškega vodovoda in vzdrževanja naprav za reko Rečino, veljajo odredbe, določene s priloženo dodatno konvencijo, priloga B. (IV. poglavje.)

Člen 9.

Jugoslovanske manjšine na Reki bodo uživale režim, ki ga uživajo italijanske manjšine v Dalmaciji na podstavi veljavnih mednarodnih obvez.

Člen 10.

Ta sporazum se ratificira in ratifikaciji se izmenjata v Rimu najkasneje v dvajsetih dneh od dne, ko se podpiše ta sporazum.

V dokaz temu so ga pooblaščenici podpisali ter pritisnili nanj svoje pečate.

Sestavljeno v Rimu v dveh izvodih dne sedemindvajsetega januarja tisoč devet sto štiriindvajsetega leta.

Nik. P. Pašić s. r.

Benito Mussolini s. r.

M. Ninčić s. r.

(L. S.)

(L. S.)

Priloga A.

Dopolnilna konvencija k sporazumu o Reki, sklenjenemu med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Italijo.

Odredbe, ki se tičejo ekonomske zveze med obmejnima pasovoma.

Člen 1.

V tem sporazumu sta označeni:

1.) z nazivom «Obmejni italijanski pas» ozemlje kraljevine Italije, katero se razprostira med obalo Jadranskega morja in črto, ki obrobja na vzhodu tok Mrtvega kanala (Fiunare) in reke Rečine, teče po novi meji od točke, kjer se križa z reko Rečino, do Trinajstiča, drži odtod, pušča je v pasu občino Matulje, dokler ne preseče nasipa Matulij-Opatije; odtod se znižuje vzporedno z morsko obalo, držeč se stalno en kilometer daleč od nje, ter se spaja z morjem nad Lovrano pri «Bagnih di Porciovu»;

2.) z nazivom «Obmejni srbsko-hrvatsko-slovenski pas» ozemlje kastavske davčne občine in oni del svobodne Reške države, ki se je s sporazumom, katerega dodatek je ta konvencija, odstopil kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Vladi strank pogodnic si pridržujeta pravico, točneje opredeliti meje obeh pasov s tem, da določita s skupnim sporazumom njihovo mejno črto, vpoštevaje prirodne razmere ozemlja.

Člen 2.

Proizvodi, označeni v priloženi listi A, ki prihajajo in izvirajo iz enega obeh obmejnih pasov, označenih v členu 1., ter se uvažajo v drugi pas zaradi porabe, se puščajo ob prihodu v ta pas brez vsakršnega plačila carine ali kakršnihkoli drugih taks.

Člen 3.

Proizvodi, označeni v priloženi listi B, ki prihajajo in izvirajo iz obmejnega srbsko-hrvatsko-slovenskega pasu ter se uvažajo zaradi porabe v italijanski obmejni pas, se puščajo ob prihodu v ta pas brez vsakršnega plačila carine in kakršnihkoli drugih taks v dotični količini, ki je označena v tej listi; v mejah te količine se uporabljajo nanje samo uvozne omejitve ali prepovedi, ki se uporabljajo na proizvode, kateri se uvažajo v kraljevino Italijo ter izvirajo iz katerekoli druge dežele, ki bi bila v istem razmerju.

Člen 4.

Proizvodi, označeni v priloženi listi C, ki prihajajo iz svobodnega prometa obmejnega italijanskega pasu ter so namenjeni porabi v obmejnem srbsko-hrvatsko-slovenskem pasu, se puščajo ob uvozu v ta pas brez vsakršnega plačila carine ali kakršnihkoli taks v dotični količini, ki je označena v tej listi; v mejah te količine se uporabljajo nanje samo uvozne omejitve ali prepovedi, ki se uporabljajo na proizvode, kateri se uvažajo v kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev ter izvirajo iz katerekoli druge dežele, ki bi bila v istem razmerju. Ta lista velja največ tri mesece od dne, odkar se začne uporabljati ta konvencija.

Člen 5.

Svobodni uvoz/brez plačevanja carine iz enega obmejnega pasu v drugega se ne dovoljuje proizvodom, označenim v členih 2., 3. in 4., ki bi se uvozili s pošto v kakršnikoli količini, celo če bi bili namenjeni prebivalcem obmejnih pasov. Odredbe, ki naj urede dopustila, navedena v zgoraj omenjenih členih, kakor tudi ukrepi, ki naj se odrede ob zlorabi, se določijo s skupnim sporazumom med pristojnima upravama obeh strank pogodnic.

Vsekakor mora uporabljati odredbe konvencije za pobiranje tihotapstva in prestopkov finančnih zakonov, ki je bila sklenjena med obema državama dne 23. oktobra 1922., ena in druga stranka, da se z vzajemnim sodelovanjem prepreči in kaznuje vsaka zloraba tega, kar je predmet te konvencije.

Člen 6.

Vsaka stranka pogodnica se zavezuje, da ne bo ovirala z nikakršnimi prepovedmi izvoza proizvodov iz obmejnega pasu svoje države v mejni pas druge države, katerih uvoz v ta pas je dovoljen brez plačila sleherne pristojbine po odredbah člena 2. te konvencije.

Istotako se ne smejo carine ali druge izvozne takse, ki bi jih določila ena ali druga stranka pogodnica za izvoz iz dotične dežele vobče, uporabljati na proizvode, ki so označeni v priloženih listah A, B in C ter se izvažajo iz enega mejnega pasu v drugega.

Člen 7.

Državljeni strank pogodnic, katerih hiše in pristave so v obmejnem italijanskem pasu, nepremičnine pa v obmejnem srbsko-hrvatsko-slovenskem pasu, ali oni, katerih hiše in pristave so v srbsko-hrvatsko-slovenskem pasu, nepremičnine pa v italijanskem obmejnem pasu, imajo pravico, spravljati v svoje hiše in pristave čez mejno črto med rečnima pasovoma, celo po potih, ki niso carinske, ne da bi plačevali uvozno ali izvozno carino in ostale takse in davke in ne da bi veljale zanje uvozne in izvozne prepovedi, vse proizvode, pridelane na svojih posestvih, in sicer v vsej dobi od začetka žetve do konca meseca decembra.

Osebe, ki so v razmerju, označenem v prvem odstavku tega člena, imajo istotako pravico, spravljati čez rečeno mejno črto, uživaje isto izjemo od pristojbin, taks in prepovedi, živali, tovarne vozove in vse orodje in priprave, kar jih potrebujejo za poljedelska opravila, nadalje potrebni gradbeni material za popravila zgradb, ki stoje na rečenih posestvih, in potrebna živila za vzdrževanje delavcev in živali, dokler trajajo poljedelska opravila in popravila zgradb.

Zgoraj omenjene odredbe se uporabljajo, kadar morajo dovršiti navedene osebe gozdna dela ali opravila, ki so v zvezi s pravico gozdne služnosti.

Vse te odredbe se uporabljajo na predstavnike moralnih in pravnih oseb obeh obmejnih pasov, ki bi imele nepremičnine ali pravice do nepremičnin v pasu druge države.

Odredbe za reguliranje teh koncesij in ukrepe, ki jih je treba usvojiti ob zlorabi, določijo sporazumno pristojne uprave obeh strank pogodnic.

Člen 8.

Lastniki ali zakupniki zemljišč, ki jih loči od njihovih dotičnih stanovanj in pristav črta, potegnjena med obmejnima pasovoma, so upravičeni, goniti živino na pašo na zgoraj rečena zemljišča brez izvoznih in uvoznih carin.

Če se vrne živina s paše istega dne, se omeje pristojne carinarnice, opravljaje nadzorstvo, na ukrepe, ki zadoščajo, da preprečijo zlorabo, ne da bi uporabljale na živino carinski režim o začasnem izvozu. Vsekakor se sme uporabljati ta režim samo na podstavi pravilnika, sporazumno izdelanega po vladah obeh držav pogodnic.

Člen 9.

Gibanje živali med obmejnima pasovoma je vobče prosto vseh sanitarnih odredb.

Toda če se ugotove v rečenih pasovih primeri kužne slinavke in parkljevke in drugih lahko prenosnih bolezni, morajo biti živali te vrste ali teh vrst, nagnjene na okužitev, ki prihajajo iz okuženih okolišev, da smejo prestopiti mejo, opremljene s potrdilom pristojnega občinskega oblastva, iz katerega je razvidno, da prihajajo živali, navedene v potrdilu, iz kraja, kjer ni kužne bolezni.

Kadarkoli bi se v obmejnih pasovih ugotovili pojavi goveje kuge, je prepovedano vsako gibanje živali in prepovedan vsak tranzit proizvodov in živalskih odpadkov kakor tudi slame, živalske krme itd. med omenjenima pasovoma.

Člen 10.

Prebivalci v vsakem obeh obmejnih pasov smejo svobodno hoditi čez mejo in se gibati v obmejnem pasu druge države, ne da bi se ravnali po predpisih o potnih listih; toda opremljeni morajo biti z obmejno karto, izdano po oblastvih na način, ki je razložen v naslednjih členih.

Prehajati smejo in se gibati tudi na konju, z vozom ali drugim vozilom, toda ravnati se morajo po carinskih predpisih, ki urejajo tem vozilom prehod čez mejo.

Obveznosti, pokazovati obmejno karto, so oproščeni otroci pod 12 leti, ki jih spremljajo odrasli, opremljeni z obmejno karto.

Člen 11.

Po odredbah predhodnih členov se smatrajo za prebivalce obmejnih pasov:

- vsi poedinci, ki običajno stanujejo v pašovih, ali oni, ki imajo, dasi ne stanujejo v teh pašovih, v njih nepremičnine v lasti ali v zakupu ali opravljajo v njih posel zaradi zaslužka;
- osebje, zavisno od lastnikov ali zakupnikov, navedenih v točki a), ki ga uporabljajo ti stalno za svoja dela ali svojo industrijo v obeh pašovih;
- predstavniki ali nameščenci moralnih ali pravnih oseb, ki imajo v omenjenih pašovih poklic zaradi zaslužka, kolikor izvršujejo ti predstavniki ali nameščenci običajno svoje funkcije tam, kjer opravljajo poklic.

Člen 12.

Obmejne karte po členu 10. morajo biti izdelane po priloženem obrazcu; izdajajo jih sreska oblastva za javno varstvo dotične dežele.

Da so obmejne karte veljavne, jih mora vidrati konzularno oblastvo druge države ali pa isto državno oblastvo, ki jih je upravičeno izdajati.

Veljavnost obmejnih kart je omejena na leto dni; če pa so namenjene uradom, ki izvršujejo svojo dolžnost manj časa, je omejena njih veljavnost na čas, dokler traja njih dolžnost, in ko ta dolžnost prestane, se lahko podaljšajo za leto dni.

Obmejne karte morajo obsezati osebni popis po odredbah, ki veljajo za potne liste.

Člen 13.

Ob skrajni potrebi (smrt, iznenadna bolezen, pogreb in temu podobno) smejo uradniki, odrejeni za kontrolo na meji, osebam, ki nimajo obmejnih kart, dati «prehodno karto» po priloženem obrazcu; ta karta velja samo enkrat za prihod z ozemlja enega pasu na ozemlje drugega pasu.

Te karte mora vidrati v trenutku prihoda v drugo državo obmejni kontrolni urad iste države; veljajo pa tri dni.

Člen 14.

Obmejne karte in prehodne karte, o katerih govorita predhodna člena, kakor tudi njih vize se izvzemajo od plačevanja kolkovine in drugih taks.

Člen 15.

Razen izjennih primerov, določenih s temi odredbami, se sme prestopati meja z obmejnimi in prehodnimi kartami samo na prehodnih točkah, določenih s skupnim sporazumom dotičnih političnih in carinskih oblastev.

Te prehodne točke morajo biti označene na obmejnih in prehodnih kartah.

Člen 16.

Zdravniki, babice in veterinarji, nastanjeni v enem obeh pasov, se smejo v nujnih primerih (zlasti ob nesrečah) prepuščati, da izvršujejo svoj poklic v drugem pasu.

Zaradi tega mora biti dovolilo, ki ga dajo pristojna oblastva, razvidno iz pripombe, ki se postavi na dotično obmejno karto v trenutku, ko se izda.

V zgoraj navedenih primerih smejo zdravniki, babice in veterinarji prestopati mejo tudi po stranskih potih, podnevi in ponoči, peš, na konju, vozu in ostalih vozilih, če so opremljeni z legitimacijo dotičnih carinarnic. Razen tega smejo jemati s seboj prosto carine predmete, potrebne za izvrševanje svojega poklica (instrumente, obvezila, zdravila) v količini, ki vselej ustreza potrebam, zaradi katerih se je zahtevala njih pomoč.

Člen 17.

Ta konvencija velja od dne, ko stopi v veljavo sporazum, na katerega se nanaša, ter se bo uporabljala, dokler ne stopi v veljavo trgovinska pogodba med strankama pogodnicama. Smatra se za odobreno in potrjeno po obeh strankah pogodnicah brez druge posebne ratifikacije, zgolj z izmeno ratifikacij zgoraj rečenega sporazuma.

Sestavljeno v dveh izvodih v Rimu dne sedemindvajsetega januarja tisoč devet sto štiriindvajsetega leta.

Nik. P. Pašić s. r.

Benito Mussolini s. r.

M. Ninčić s. r.

(L. S.)

(L. S.)

* * *

Lista A.

Lista proizvodov, ki prihajajo in izvirajo iz enega obeh obmejnih pasov in katerih uvoz v drugi pas je dovoljen brez carine in vsake druge takse:

seno;
slama;
trava za živalsko krmo;

suho listje;
žive rastline;
sveža zelenjad;
les v nepredelanih deblih;
drva;
lesno oglje;
oljne tropine (prge) (tourteaux) in drugi ostanki stisnjenih zrn in oljnih rastlin;
pepel za lug;
gnoj;
vinske droži (lie de vin);
vinske tropine (vinasse);
umetni led;
smeti in mulj.

Lista B.

Lista proizvodov, ki prihajajo in izvirajo iz mejnega srbsko-hrvatsko-slovenskega pasu in katerih uvoz je dovoljen v mejni italijanski pas brez plačevanja carine in vsake druge takse do spodaj označene dotične količine, kolikor so ti proizvodi namenjeni porabi v zgoraj rečenem italijanskem pasu:

vsakovrstna suha zelenjad, v količini, ki ne preseže 5 kilogramov;
moka iz cereali, kostanja in zelenjadi, v količini, ki ne preseže 10 kilogramov;
sveže in suhe ribe, v količini, ki ne preseže 5 kilogramov;
kruh in testenine za prehrano, v količini, ki ne preseže 10 kilogramov;
maslo, sir in ostali mlečni proizvodi, v količini, ki ne preseže 5 kilogramov;
sveže meso, v količini, ki ne preseže 5 kilogramov;
presno mleko, v količini, ki ne preseže 20 litrov;
živa perutnina, v količini, ki ne preseže 5 živali;
jajca perutnine, v količini, ki ne preseže 100 jajc.

Lista C.

Lista proizvodov, ki prihajajo iz svobodnega prometa italijanskega mejnega pasu in katerih uvoz je dovoljen v srbsko-hrvatsko-slovenski pas brez plačevanja carine in vsake druge takse do spodaj označene dotične količine, kolikor so ti proizvodi namenjeni porabi v spodaj rečenem srbsko-hrvatsko-slovenskem pasu:

sladkor, v količini, ki ne preseže 2 kilogramov;
kava, v količini, ki ne preseže 1 kilograma;
suho grozdje, v količini, ki ne preseže 5 kilogramov;
riž, v količini, ki ne preseže 5 kilogramov;
vsakovrstna suha zelenjad, v količini, ki ne preseže 5 kilogramov;
čokolada, kakao in posladkorjeno sadje, v količini, ki ne preseže 1 kilograma;
oblačila (obutev, obleka, klobuki), v količini, ki ne preseže 1 kosa; perilo in pletene stvari za osebno rabo, v količini, ki ne preseže 3 kosov, če so namenjene te stvari za osebno rabo naslovnikovo, in z ozirom na njegov družabni položaj;
bombaževa tkanina, v dolžini, ki ne preseže 8 metrov, in volnene tkanine v dolžini, ki ne preseže 4 metrov;
moka iz cereali, kostanja in zelenjadi, v količini, ki ne preseže 10 kilogramov;
kruh in testenine za prehrano, v količini, ki ne preseže 10 kilogramov;
maslo, sir in drugi mlečni proizvodi, v količini, ki ne preseže 5 kilogramov;
sveže ribe, v količini, ki ne preseže 5 kilogramov;
sveže meso, v količini, ki ne preseže 5 kilogramov;
presno mleko, v količini, ki ne preseže 20 litrov;
nezaklana perutnina, v količini, ki ne preseže 5 živali.

Obrazec I.

Obmejna karta.

Imetnikov podpis:

Osebni popis:

Višina	Potrjuje se, da g.
Postava	imetnik te karte, rojen v
Barva obraza
Lasje	dne
Brada	pristojen v občino
Oči
Nos	po poklicu
Usta
Čelo	prebiva običajno v občini
Posebni znaki

ima nepremičnine v
in ima v zakupu nepremičnine v
izvršuje poklic zaradi zaslužka v

ali: je v službi g.
lastnika nepremičnin v
in je stalno zaposlen v
ali: je predstavnik (ali nameščenec) (tega in tega)
ki ima poklic v
Gosp. je potemtakem upravičen, prestopati mejo med italijanskim obmejnim pasom in pasom kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev po poti ter ostati svobodno v omenjenem italijanskem pasu in v mejnem pasu kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

S to karto se ne morejo izpričevati potovanja izven italijanskega obmejnega pasu in srbsko-hrvatsko-slovenskega pasu.

Ta karta velja do dne
Vsaka zloraba pri uporabljanju te karte ima za posledico preklic njene veljavnosti.

Datum dne
Viza. Oblastvo, ki izdaja karto:

Obrazec II.

Prehodna karta.

izdana g.
ki stanuje v
da sme enkrat prestopiti na ozemlje
po poti
veljavna do dne
Datum dne
Viza. Obmejno kontrolno oblastvo:

Pripomba. — Prehodno karto sme izdati obmejno kontrolno oblastvo v nujnih primerih (smrt, iznenadna bolezen, pogreb itd.).

Vidirati jo mora obmejno kontrolno oblastvo druge države in njena veljavnost ne sme presegati treh dni.

Prehodna karta se ne more uporabljati za izpričbo potovanja izven italijanskega obmejnega pasu in srbsko-hrvatsko-slovenskega pasu.

Priloga B.

Dopolnilna konvencija k sporazumu o Reki, sklenjenemu med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Italijo.

I. poglavje.

Zakup bazena Thaona di Revel v reškem Velikem pristanišču.

Člen 1.

Da se olajša koncentriranje in napotovanje prometa z blagom, izvirajočim iz kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in namenjenim zanj, v reško pristanišče, tako po morskem kakor tudi po suhozemski poti, skladno s členom 5. sporazuma, podpisanega v Rimu dne 27. januarja 1924. med vlado kraljevine Italije in vlado kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, so dogovorjene odredbe določene v naslednjih členih.

Člen 2.

Italijanska vlada daje v zakup kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev za petdeset let bazen Thaon di Revel reškega Velikega pristanišča (Porto grande).

Ležo, obliko in prostor bazena, oddanega v zakup, označuje rdeča črta na občem načrtu reškega pristanišča, priloženem tej konvenciji kot njen sestavni del, in s popisom, navedenim v členu 5.

Nepremične in premične naprave, potrebne za blagovni promet (prekladala, nabrežna razsvetljava) razen podzemskih naprav za vodo spadajo v sestav zgoraj označene konvencije.

Uporabljanje železniških naprav (tračnice, ploščadi in ostale priprave) je predpisano v II. poglavju te konvencije.

Omenjeni zakup stopi v veljavo z dnem, ko se izroči bazen, kar se zgodi po odredbah člena 4.

Člen 3.

S tem, da se oddajajo omenjeni pasovi v zakup, se jim ne daje v nobeni obliki niti v kakršnemkoli oziru značaj eksteritorialnosti. Potemtakem ostanejo vse suverenne pravice italijanske države nad vsemi prostori, oddanimi v zakup, nedotaknjene in nedotične.

Člen 4.

Bazen, označen v členu 2., se mora izročiti na osnovi zapisnika, ki ga sestavijo poglavitno na licu mesta delegati obeh strank. V zapisniku se popiše sestava naprav in premičnin, oddanih v zakup.

Člen 5.

Vzhodna meja zakupljenega pasu izhaja od srede strani, obrnjene proti morju, mola «Genove» (m 80:2 = m 40); potem teče vzdolž srednje črte rečnega mola, dokler se ne združi z njegovo osnovnico in, še točneje, z obalno črto Revela; odtod se obrne meja na zapad do združitve z ono stranjo skladišč št. 10 in 11, ki gleda na morje; potem krene mejna črta pravokotno na sever — na suho — do višine, kjer je zadnja fasada skladišč št. 12 in 13, kamor se šteje tudi podnožje ali peron, nadaljevaje se do višine zapadne fasade skladišča št. 17 (mol «Napoli»), odkoder teče meja ob zapadni fasadi tega skladišča, dokler se ne dotakne morja na robu južne strani omenjenega mola «Napoli».

Člen 6.

Nepremične naprave vseh vrst, kar jih je na zakupljenih prostorih in v njih, preštejejo in popišejo ob izročitvi delegati držav pogodnic (tračnice, ploščadi, kretnice, signale, prekladala, priprave za razsvetljava, priprave zoper ogenj, hidrante, telefone za alarm itd.).

Člen 7.

Predmeti, oddani v zakup, obale, nabrežja, skladišča služijo za spravljanje, vkrcavanje, izkrcavanje in odpravljanje blaga.

Po potrebi in naravi blaga se blago tudi lahko ureja in pretehtuje.

Člen 8.

Predpisi, ki veljajo v kraljevini Italiji glede zapalnih tvarin, zgorljivih, samozapalnih, razjedljivih tvarin, raznesil in nevarnega blaga, se morajo strogo vpoštovati.

Ladje, natovorjene z zapalno tekočino preko meje, ki je dovoljena z reškim pristaniškim pravilnikom, se morajo raztovarjati v pristanišču «Petroliju».

Člen 9.

V obsegu prostorov, oddanih v zakup, preskrbuje potrebno silo za prekladala in zunanje in notranje električne svetiljke kakor tudi vodo za različno uporabo v skladiščih pristojno oblastvo reškega pristanišča po najugodnejši ceni, po kateri ju oddaja tudi drugim potrošnikom v «Puntu Francu», in ob istih pogojih. Porabljene količine se ugotavljajo s tokomerom in vodomerom na udomačeni način, znesek dolžnih vsot pa se izplačuje v obliki in na način, ki sta že v navadi v reškem pristanišču za vse ostale potrošnike.

Člen 10.

Da zagotove spoštovanje skupnim zakonom v stvarih pristaniške policije, disciplinskih in pristaniških naredb, kakor tudi za vse zahteve tehničnega značaja, ki jih je mogoče preizkusiti z ozirom na koncesije v zakupljenem bazenu, morajo zahtevati uradniki, ki jih za to odredi srbsko-hrvatsko-slovenska vlada, intervencijo pristaniških oblastev, ki izvršujejo svojo oblast s sredstvi, s katerimi razpolagajo.

Člen 11.

Italijanska oblastva, postavljena za upravljanje skladišč in blagovnega prometa v reškem pristanišču, s carinskimi oblastvi vred, smejo svobodno prihajati v zakupljena skladišča, ko predhodno obvestijo srbsko-hrvatsko-slovenske uradnike.

Skladišča, kar jih je v pasu, oddanem v zakup, se izroče v upravo srbsko-hrvatsko-slovenski vladi, ki je popolnoma odgovorna za blago, spravljeno v njih.

Koncesionar mora glede odstopljenih skladišč spoštovati navedbe in predpise, ki veljajo v reškem pristanišču za vsa skladišča vobče.

Člen 12.

Srbsko-hrvatsko-slovenska oblastva, postavljena za službovanje v zakupljenih skladiščih, morajo priobčevati italijanski carinarnici na Reki zaradi vodstva statistike kakor tudi zaradi drugih namenov, predpisanih z zakoni in naredbami, ki veljajo v Italiji, podatke o blagu, ki je spravljeno v rečenih skladiščih ali ki je prehajalo skozi nje. Priobčevanje, za katero gre, se vrši po navadi občasno po sporazumu, ki ga določijo oblastva obeh držav, in izjemoma vselej, kadarkoli bi bila obvestitev o zgoraj omenjenih podatkih potrebna italijanskim oblastvom.

Člen 13.

Če srbsko-hrvatsko-slovenski promet v zakupljenem bazenu očito ne zahteva svobodnega razpolaganja z vsemi pokritimi in odkritimi prostori, ki so v njem, sme zahtevati italijanska vlada zase za-

časno uporabljane ločenega dela, ki se ne bi še uporabljalo, a bi bil potreben mednarodnemu prometu ostalih pristaniških bazenov.

V ta namen se sklenejo podrobni sporazumi, ki bi bili potrebni, s krajevnim predstavnikom kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev. Isto velja, kar se tiče odgovornosti.

Člen 14.

Upravljanje zakupljenega bazena in izvrševanje službe v bazenu pristoji izključno srbsko-hrvatsko-slovenski vladi, ki ju izvršuje po svojem osebnju, za katero je treba uvaževati odredbe v členih 40. in 41. te konvencije.

Za vse posle ob vkrcavanju, izkrcavanju, pretovarjanju (tramacco), skladanju, oddajanju, nato-varjanju in raztovarjanju blaga itd. uporablja srbsko-hrvatsko-slovenska vlada izključno pristaniške delavce, organizirane in vpisane pri pristaniškem poglavarstvu, in po pravilih in tarifah, določenih po italijanskih oblastvih.

Srbsko-hrvatsko-slovensko oblastvo, ki opravlja službo v zakupljenem bazenu, sme organizirati skupine delavcev, vzetih izmed zgoraj omenjenih.

Člen 15.

Ne krati se in se tudi ne bo kratila sodna oblast italijanske države nad vodami, ki jih obseza bazen, oddan v zakup. Potemtakem izvršujejo pristaniška in carinska reška oblastva svojo sodno oblast tako nad omenjenimi vodami kakor tudi nad ostalimi pristaniškimi bazeni.

Vendar pa se priznava s to konvencijo državi Srbov, Hrvatov in Slovencev pravica privilegirane uporabljanja vodá, ki so pred zakupljenimi obalami, tako da je pristajanje s pravico prvenstva nad katerokoli ladjo, tudi nad italijanskimi ladjami, rezervirano ladjam, ki so prej prijavile, da je njih namembni kraj bazen, oddan v zakup.

Če ostanejo obale, za katere gre, popolnoma ali deloma neukoriščane, ker vobče ni nobenih ladij, smejo italijanska oblastva reškega pristanišča napotiti v bazen druge ladje, ki čakajo na prazen prostor; toda pozvati jih morajo nazaj, čim prispejo ladje, namenjene specialnemu prometu kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Zatorej morajo italijanska pristaniška oblastva in srbsko-hrvatsko-slovenski odposlanci ali uradniki, odrejeni za vodstvo zakupljenih skladišč, vzdrževati stalne zveze in se o pravem času sporazumevati o najprimernejšem načinu, da ne bi niti omenjeni specialni promet zgoraj rečene kraljevine niti mednarodni promet ostalih pristaniških delov trpel zaradi ovir in neprilik, ki bi jih bilo mogoče odpraviti.

Po svoji strani dajo oblastva reškega pristanišča ladjam, ki opravljajo srbsko-hrvatsko-slovenski promet, druge prostore za pristajanje ob nabrežjih drugih bazenov, kadarkoli bi bili prostori za pristajanje v zakupljenem bazenu nezadostni. Seveda so ladje, za katere gre, zavezane carinskim formalnostim, ki veljajo v ostalih zgoraj omenjenih bazenih, pri čemer je izključeno vsako vmešavanje srbsko-hrvatsko-slovenske carine.

Člen 16.

Srbsko-hrvatsko-slovenski delegati, službujoči v zakupljenem bazenu, smejo odrediti gibanje ladij, pristalih k obalam bazena in namenjenih srbsko-hrvatsko-slovenskemu prometu, samo s posredovanjem pristaniških reških oblastev, ki ga izvršujejo po svojem lastnem osebnju.

Člen 17.

Važna popravila, ki bi bila potrebna za varnost zakupljenih del in naprav, obremenjajo italijansko vlado; popravila za običajno vzdrževanje in popravila, ki bi se zahtevala zaradi predrugačbe omenjenih del in naprav z bog njih lažjega uporabljanja, obremenjajo srbsko-hrvatsko-slovensko vlado.

Člen 18.

Skladno s členom 5. sporazuma, na katerega se nanaša ta konvencija, bo plačevala srbsko-hrvatsko-slovenska vlada kot letno zakupnino za zakup, o katerem se govori v predhodnih členih, eno zlato liro.

Člen 19.

S pridržkom vsega tega, kar je rečeno v odredbah člena 9., se uporabljajo vse eventualne zvišbe veljavnih tarif na razne dobave in storitve, ki jih izvršujejo upravna italijanska oblastva srbsko-hrvatsko-slovenskim oblastvom v reškem pristanišču, v isti meri kakor proti ostalim potrošnikom, vendar

pa ne pred prvim dnevom onega trimesečja, ki nastopi po dotičnem trimesečju, v katerem se je omenjena zvišba odredila.

Člen 20.

Obe stranki pogodnici si pridržujeta pravico pridužiti, če uvidita potrebo za to, ali ne bi bilo primerno zaradi olajšave pomorskega prometa z neposrednim zaledjem reškega in sušaškega pristanišča, pri katerih sta vzajemno prizadeti, usvojiti posebno postopanje obeh strank pogodnic za ladje, ki plovejo pod katerokoli zastavo in ki bi morale opraviti trgovske posle v obeh zgoraj omenjenih pristaniščih v času samo ene pristaje — zlasti kar se tiče taks, tarif in ostalih pristaniških stroškov, ki bi jih bilo treba v teh primerih uporabljati na ladje, ploveče pod katerokoli zastavo.

II. poglavje.

Mešana italijanska in srbsko-hrvatsko-slovenska služba na reškem glavnem kolodvoru.

Člen 21.

V naslednjih odredbah se smatra za «reški glavni kolodvor» skupek vseh železniških naprav, ki so na italijanskem ozemlju, do poslednjih kretnic proti zapadu in proti vzhodu do poslednje kretnice na glavni prog in na spojnih progah z Delto do mostišč premičnih mostov na Mrtvem kanalu (Fiumari).

Člen 22.

Celokupno železniško službo na reškem glavnem kolodvoru opravlja in upravlja italijanska direkcija državnih železnic, razen onega, kar je rečeno v odredbah člena 26.

Kar se tiče službe, ki jo je opravljati na skupni račun, izdasta pravila za opravljanje službe in porazdeljevanje stroškov, provzročeni po njej, sporazumno železniški upravi obeh držav.

Na isti način se postopa glede pravil za opravljanje službe in stroškov za opravljanje službe na odcepku glavne proge med poslednjo kretnico in mejno točko na glavni prog.

Člen 23.

En delegat direkcije srbsko-hrvatsko-slovenskih železnic z uradniki, potrebnimi za opravljanje službe, stanuje na reškem glavnem kolodvoru.

Člen 24.

Služba, ki jo opravlja italijanska uprava državnih železnic na reškem glavnem kolodvoru na skupni račun, obseza:

- 1.) potniško in prtljažno službo;
- 2.) sprejemanje in odpravljanje vlakov, njih sestavljanje in razstavljanje in vse premikalne posle;
- 3.) zalaganje z vodo za upotrebljanje vlakov in za upotrebljanje onega dela kolodvora, ki služi za skupno uporabo;
- 4.) službo dohodnih in odhodnih signalov;
- 5.) telegrafsko službo;
- 6.) kurjavo, razsvetljava, čiščenje, nadziranje in čuvanje onega kolodvorskega dela, ki služi skupni uporabi.

Člen 25.

Vso službo glede gibanja vlakov opravlja osebje italijanske uprave po pravilniku železniških uprav obeh držav.

Vlaki se sestavljajo na osnovi odredb uprave onih prog, kamor morajo biti vlaki odpravljeni, in po posebnih naredbah, ki jih izdaja vsaka izmed obeh uprav.

Signali, postavljeni na vlake, morajo biti taki, kakršne predpisuje vsaka obeh uprav.

Italijanski pravilnik državnih železnic se usvaja za promet in premikanje v notranjščini kolodvora.

Člen 26.

Vsaka obeh železniških uprav mora skrbeti po svojih uradnikih in vsaka posebej:

- za kurjavo, razsvetljava, čiščenje kakor tudi za nadzorstvo in čuvanje kolodvorskih prostorov, odrejenih za njeno izključno uporabo;
- za kurjavo, razsvetljava, čiščenje in mazanje svojih vozil in vagonov;
- za popolno posluževanje lokomotiv, kamor spada tudi zalaganje z vodo in obračanje lokomotiv.

Blagovna služba vobče se uredi s posebnimi odredbami, ki jih izdasta sporazumno obe železniški upravi.

Člen 27.

Za blago, ki prihaja iz kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev ali ki se pošilja tja po železnici, se ustanovi na reškem glavnem kolodvoru mešana

italijanska in srbsko-hrvatsko-slovenska carinska služba, ki bo poslovala po odredbah naslednjih členov.

Posle, ki jih je treba opravljati pri zgoraj omenjenem blagu na rečenem kolodvoru, odredi srbsko-hrvatsko-slovenska vlada.

Če ni odredeno v naslednjih členih drugače, pregledujejo blago v prvi vrsti uradniki one države, iz katere blago prihaja, potem pa uradniki države, v katero prihaja ali za katero je namenjeno, in sicer po načinu predaje, ki se določi.

Pregled opravljata, kolikor je to mogoče, istočasno obe carinarnici. Če ne bi bilo mogoče postopati na ta način, sme carinarnica, ki je prva dovršila svojo dolžnost, vselej nadzirati blago, ki ga je že pregledala, dokler posli pri pregledu druge carinarnice še ne bi bili dovršeni.

Srbsko-hrvatsko-slovenska carinarnica ne sme odrediti nobenega ukrepa in tudi ne izvršiti nobenega čina, ki bi mogel odvzeti italijanski carinarnici svobodo delovanja ob izvrševanju njene pristojnosti in ob nadzorstvu nad blagom, ki se je pregledalo ali ki naj se pregleda, bodisi v bazenu, oddanem v zakup državi Srbov, Hrvatov in Slovencev, bodisi izvun tega bazena.

Člen 28.

Za blago, ki prihaja z ozemlja kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in ki mu je namembni kraj bazen, oddan v zakup tej kraljevini, se omejujeta obe carinarnici, italijanska in srbsko-hrvatsko-slovenska, na to, da mu zajamčita prehod od italijansko-srbsko-hrvatsko-slovenske meje do vhoda v rečeni bazen na način, ki ga predpišeta obe pristojni upravi. Srbsko-hrvatsko-slovenski carinarnici pristoji edino pravica, izvrševati v rečenem bazenu formalnosti ob odhodu iz lastne države.

Blago, ki je iz kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev ter je namenjeno na «Punto Franco» izvun rečenega bazena, mora izročiti srbsko-hrvatsko-slovenska uprava italijanski železniški upravi, da se odpravi na namembni kraj, ko ga srbsko-hrvatsko-slovenska carinarnica odda kot izvozno blago svoje države. Italijanska carinarnica ukrene, česar je treba, da zajamči prehod od italijansko-srbsko-hrvatsko-slovenske meje do vhoda v «Punto Franco».

Člen 29.

Za blago, ki prihaja po železnici iz «Punta Franca» za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev, prevzema skrb italijanska uprava državnih železnic, ko izvrši italijanska carinarnica potrebne formalnosti za zavarovanje odhoda z italijanskega ozemlja.

Če bi se carinsko postopanje, ki ga zahteva za to blago država Srbov, Hrvatov in Slovencev, ne moglo izvršiti v prostorih, ki so ob bazenu, oddanem v zakup rečeni državi, in če bi ga ne bilo prikladno izvršiti ob njegovem prihodu na srbsko-hrvatsko-slovensko ozemlje, ga sme tudi izvršiti srbsko-hrvatsko-slovenska carinarnica skupaj z italijansko carinarnico v prostorih «Punta Franca» razen na onih krajih, ki so ob rečenem bazenu in ki jih določita s sporazumom obe carinski upravi.

Blago, prihajajoče iz bazena «Punta Franca», katerega zakupnica je kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev, in namenjeno v to kraljevino, pregledujeta obe carinarnici, italijanska in srbsko-hrvatsko-slovenska, istočasno ob odhodu iz rečenega bazena, tako da se po pregledu, ki ga je izvršila srbsko-hrvatsko-slovenska carinarnica, italijanska carinarnica udeležuje formalnosti, potrebnih, da se mu zavaruje odhod z italijanskega ozemlja.

Člen 30.

Blago, ki je prispelo po železnici iz ene obeh držav in je namenjeno v drugo ter mora nadaljevati pot po železnici, izroča ena železniška uprava drugi, ko se izvrše carinske formalnosti ob odhodu in preden se izvrše formalnosti ob dohodu.

Člen 31.

Vozni material, natovorjen ali prazen, se izmenjuje med reškim glavnim kolodvorom in napravami, ki so na ozemlju kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, in obratno s premikanjem v vozovnih vrstah; te vrste se prevzemajo in izročajo na prog in po pravilih, ki jih določijo z vzajemnim sporazumom železniške in carinske uprave obeh držav. Nobena obeh uprav ne sme biti obremenjena za uporabo voznega materiala, ki služi za prevoz potnikov in blaga in pripada eni obeh železniških uprav ter je na reškem glavnem kolodvoru, ne da bi odšel z njega. Za vozni material vsake druge železniške uprave se obremeni za uporabo ona obeh železniških uprav, pri kateri je rečeni material. Storitve, ki jih

vrši italijanska železniška uprava za vzdrževanje službe v prostoru, oddanem v zakup vladi Srbov, Hrvatov in Slovencev, v notranjščini in izven tega prostora, se urede s posebnim sporazumom na podstavu, določeni s pismenimi pogoji, ki se nanašajo na ukoriščanje železniških odcepkov, spojenih z državno italijansko mrežo.

Člen 32.

Italijanska uprava državnih železnic mora dati potrebne prostore za poslovanje srbsko-hrvatsko-slovenskih uradov, ki se ustanove na reškem glavnem kolodvoru po teh odredbah; k tem prostorom spadajo tudi prostori, potrebni za carinsko službo in za službo sanitarne in veterinarne policije srbsko-hrvatsko-slovenske države na omenjenem kolodvoru.

Pogoji in meje te obveze kakor tudi eventualnih obvez, po katerih se morajo opremiti uradi ali dajati potrebni prostori za stanovanje uslužbencev, se določijo s sporazumom, ki ga skleneta upravni oblastvi obeh držav.

Člen 33.

Prostori, kraji in skladišča, kar jih je treba za skupno službo, kakor tudi prostori, kraji in skladišča, kar jih je namenjenih za carinsko službo, za službo sanitarne in veterinarne policije itd. srbsko-hrvatsko-slovenske države na reškem glavnem kolodvoru, se določijo s skupnim sporazumom med delegati obeh vlad s pripomočjo prizadetih administracij obeh držav.

Člen 34.

Za običajno in izredno vzdrževanje železniških prog, mehanizmov in vseh ostalih železniških naprav kakor tudi za vzdrževanje zgradb skrbi italijanska uprava državnih železnic.

Stroški, učinjeni za oni del kolodvora, ki služi skupni uporabi, se postavljajo na skupni račun.

S stroški, ki se nanašajo na oni del kolodvora, kateri služi izključno uporabi železniške ali druge srbsko-hrvatsko-slovenske uprave, se obremenjajo rečene uprave proti izplačilu stroškov, zvišanih za 10 %.

Zgradbe, železniške proge, mehanizmi in vse druge naprave, ki so v prostoru, oddanem v zakup kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev, se vzdržujejo ob skrbi in stroških srbsko-hrvatsko-slovenske železniške uprave; ta uprava pa to tudi lahko poveri italijanski železniški upravi, ki prevzame skrb za to proti povračilu učinjenih stroškov, zvišanih za 10 %.

Če pa bi srbsko-hrvatsko-slovenska vlada ali njeje podrejene administracije vendarle zahtevale dela za zgradnjo, povečavo ali preureditev zgradb ali naprav, ki služijo njih izključni uporabi ali so jim oddani v zakup, skleneta obe vladi predhodne sporazume za pravično porazdelitev stroškov med pristojne uprave obeh držav.

Člen 35.

Pohištvo, pisne potrebščine, registri in ostale stvari, ki so potrebne upravam železniških in carinskih uradov za sanitarno in veterinaro službo in ki se označijo v posebnem seznamu ter prihajajo iz kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, se prepuščajo na reškem glavnem kolodvoru brez plačila vseh uvoznih pristojbin, skladno z odredbami, ki jih skleneta sporazumno obe vladi.

Isto velja za rezervne dele in material, potreben za popravila vozovja, ki prihaja iz kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in ki se prav tako prepušča na rečenem kolodvoru brez plačila vsakršnih uvoznih pristojbin.

Člen 36.

Carinsko in policijsko nadzorstvo nad železniško progo in ostalimi napravami, ki služijo železnici, spada v izključno pristojnost italijanskih oblastev.

V ta namen so uradniki in čuvaji, ki opravljajo italijansko carinsko službo, upravičeni:

- 1.) prihajati v prostore, dane na razpolago srbsko-hrvatsko-slovenskim uradom, zaradi uradnih inspekcij, kadar bi se pokazala potreba;
- 2.) zahtevati, da preizkusijo stanje shranjenega blaga in dotične registre in dokumente.

Inspekcije v zgradbah, danih na razpolago srbsko-hrvatsko-slovenskim uradom, se morajo vršiti vedno vpričo pristojnega uradnika vlade kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki posluje kot nakažovalec.

Člen 37.

Italijanska železniška uprava sestavi koncem vsakega meseca račun skupnih stroškov, zvišanih za 10 % za obče administrativne stroške. Delež pri

stroških, izračunjen po tem, koliko osi je pri vozilih, prtljažnih vozovih, železniških vozovih, došlih ali odšlih, natovorjenih ali praznih, se vpiše kot dolg vsake uprave. Ta račun se predloži v sprejem upravi srbsko-hrvatsko-slovenskih železnic.

Srbsko-hrvatsko-slovenska uprava mora izplačati gorenji znesek računa tekom meseca, ki nastopi za onim mesecem, v katerem je bil omenjeni račun izročen.

Zaradi razlik, ki bi se pokazale v omenjenem računu, ni treba, da bi se odložilo njegovo mesečno izplačilo. Te razlike pa se morajo vendarle poravnati s prihodnjim računom.

Denar, usvojen za ta plačila, je italijanska irra. Tarife za preskrbovanje lokomotiv in vozil z vodo kakor tudi za vzdrževanje in eventualna popravila voznega materiala se določijo s sporazumom med prizadetima upravama.

Člen 38.

Pobiranje, računovodstvo in polaganje dohodkov od potnikov, prtljage in psov, prihajajočih z Reke v smeri proti Zagrebu in obratno, se vrši po železniškem pravilniku kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Člen 39.

Za nezgode oseb in za poškodbe stvari in materiala, provzročene z železniškimi nezgodami, ki se primerijo v času, ko se opravlja služba na skupni račun, je odgovorna ona uprava, na katere račun se je opravljala služba.

Če bi se med preiskavo, ki se vrši vpričo obeh prizadetih strank, ne moglo točno ugotoviti, katera uprava je odgovorna, trpita posledice nezgode enako obe upravi.

Odgovornost za nezgode, provzročene s službo, ki ni skupna, zadeva upravo, ki je opravljala službo ali na katere račun se je služba opravljala.

Člen 40.

Uprave kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, od katerih so zavisni uradi, postavljeni na reškem glavnem kolodvoru in določeni s temi odredbami, morajo priobčevati italijanskemu političnemu oblastvu imena oseb, ki so zaposlene v omenjenih uradih, osem dni pred njih vstopom v službo.

Če bi zgoraj omenjeno oblastvo iz utemeljenih razlogov priglasilo ugovor zoper nekatere izmed zgoraj omenjenih oseb, vzame prizadeta srbsko-hrvatsko-slovenska uprava ta ugovor v pošte.

Člen 41.

Srbsko-hrvatsko-slovenska vlada se zavezuje preprečevati, da bi njene uprave odredjele na službo pri uradih, ustanovljenih po teh upravah na reškem glavnem kolodvoru, bodisi kot uradnike, uslužbence ali v kakršnikoli lastnosti osebe, ki so bile obsojene zaradi tihotapstva ali zaradi drugih težkih prestopkov finančnih zakonov.

Če zakrivi uradnik ali uslužbenec srbsko-hrvatsko-slovenske države, ki je upravičen, stanovati na Reki ali prihajati na Reko po službenih poslih, hudo delstvo ali civilen ali političen pregrešek ali celo prestopki ali prekršek finančnih zakonov, ga mora vlada države Srbov, Hrvatov in Slovencev nadomestiti z drugim.

Člen 42.

Ob prestopkih v carinskih stvareh uporabljajo uradniki obeh držav zakon svoje države.

Člen 43.

V prostorih in krajih, kjer se opravlja carinska služba skupno, so uradniki obeh držav upravičeni, prisostvovati carinskemu poslovanju, ki ga opravljajo carinarnice druge države, kakor tudi natovarjanju blaga v vozila ob odhodu.

Odredbe konvencije za pobiranje tihotapstva in prestopkov finančnih zakonov, sklenjene med obema državama dne 23. oktobra 1922., se vpošteva tudi v onem delu, ki se tiče carinarnic, ustanovljenih na reškem glavnem kolodvoru.

Člen 44.

Uradniki srbsko-hrvatsko-slovenske države, službujoči na reškem glavnem kolodvoru, so upravičeni, opravljati svojo dolžnost po običajih in pravilnikih, ki veljajo v njih državi.

Zato smejo uradniki, o katerih govori prvi odstavek, nositi v okoliših in v kolodvorskih prostorih, odrejenih za službo, uniformo in orožje, ki ju predpisujejo njih pravilniki.

V zgoraj omenjenih okoliših in prostorih in v primerih, ki jih določajo zakoni srbsko-hrvatsko-slovenske države, smejo ti uradniki zapleniti tihotap-

sko blago ter odrediti, česar je treba, da se primejo osebe, ki so obdolžene tihotapstva; teh oseb pa ne smejo pridržati v zaporu, tudi ne začasno, druga oblastva nego italijanska, ki edino imajo pravico, odrediti ukrepe za omejitev osebne svobode zoper osebe, ki so na italijanskem ozemlju.

Člen 45.

Za nepravilnosti, ki se ugotove ob natovarjanju ali prevažanju blaga, kakor tudi za nepopolne in lažne prijave, ki jih ugotove srbsko-hrvatsko-slovenska carinska oblastva ob opravljanju svoje dolžnosti, glede blaga, ki je poslano iz srbsko-hrvatsko-slovenske države ali v njo, izrekajo zgoraj omenjena oblastva prestopnikom kazni, ki bi se uporabile nanje, ko bi bil kolodvor na lastnem ozemlju.

Zategadelj imajo uslužbenci srbsko-hrvatsko-slovenske carinarnice pravico, izročiti prestopnike sodiščem svoje države, ki so pristojna, soditi po zakonih kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Zoper uslužbence železniške uprave se sme uvesti sodno postopanje šele, ko se zasliši pristojni šef službe.

Uslužbenci zgoraj omenjene carinarnice smejo prav tako vršiti poravnave v primerih tihotapstva, konfiscirati predmete, zaplenjene na tihotapskem dejanju samem (in flagranti), razpolagati v danem primeru s konfisciranim blagom, bodisi na osnovi poravnave, sklenjene z obdolžencem, ki prepusti svoje blago carinarnici, bodisi na osnovi izvršne razsodbe, ki je izrekla konfiskacijo v korist carinarnice.

Zgoraj omenjeni uslužbenci smejo tudi pridržati blago in prtljago kot jamstvo za izplačilo denarne kazni ali pa ga izročiti proti varščini.

Člen 46.

S predhodnimi odredbami nikakor ni moči posezati v odredbe, ki veljajo v italijanskem zakonodajstvu ter se tičejo prevar, tihotapstva, carinskih prestopkov kakor tudi prepovedi, omejitev ali prepovedi uvoza, izvoza ali tranzita.

Člen 47.

Kar se tiče discipline, so uradniki srbsko-hrvatsko-slovenske države, službujoči na reškem glavnem kolodvoru, podrejeni izključno dotičnim oblastvom kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, razen osebja, pridelnega oni železniški službi, ki se opravlja izven urada srbsko-hrvatsko-slovenske uprave. V tem primeru pristoji disciplinska oblast nad tem osebjem šefu glavnega kolodvora.

Za te uradnike pa vendarle veljajo kazenski zakoni in policijski predpisi kraljevine Italije; potemtakem so podrejeni sodni oblasti italijanske države.

Oproščeni so vsakega davka in vsake osebne službe proti kraljevini Italiji. Istotako ne morejo biti prisiljeni, da bi plačevali dohodninski davek in obči davek od prejemkov in dohodkov. Istotako se ne morejo siliti, da bi opravljali vojaško službo in tudi ne, da bi opravljali potniško službo ali članke posle upravnih odborov samoupravnih edinic.

Vendar pa morajo zgoraj omenjeni uradniki, kakor velja to za italijanske državljane, plačevati davek od vseh svojih nepremičnin, ki so na italijanskem ozemlju. Prav tako morajo plačevati carinske pristojbine in ostale posredne davke.

Člen 48.

Srbsko-hrvatsko-slovenske uprave smejo odpošiljati višje uslužbence ali carinske uradnike pregledovat in inspicirat svoje lastne urade na reškem glavnem kolodvoru.

Člen 49.

Italijanska oblastva naklanjajo uradnikom kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, službujočim na reškem glavnem kolodvoru, isto zaščito in pomoč, ki jo naklanjajo uslužbencem italijanske države.

Zgoraj omenjeni uradniki in njih rodbinski člani, stalno nastanjeni z njimi, uživajo od Italije isto zaščito, ki jo imajo italijanski državljani. Rečeni uradniki in njih rodbine uživajo, ko se nastanijo na Reki spričo novega imenovanja, ali pa ko se premeste, oprostitev od vseh carinskih pristojbin za svoje premočnine in uporabljane predmete.

Člen 50.

Izpolnitve formalnosti pri potnih listih ne zahteva italijansko oblastvo ob prihodu v kraljevino od uradnikov srbsko-hrvatsko-slovenske države, ki so odrejeni za službovanje pri uradih omenjene države na reškem glavnem kolodvoru. Tega so tudi oproščeni višji uradniki, ki opravljajo začasno službo pri uradih svoje države na omenjenem kolodvoru.

V ta namen morajo zgoraj omenjeni uradniki pri italijanskih oblastvih dokazati svojo lastnost s predložitvijo službene listine.

Obliko te službene listine določajo sporazumno uprave obeh držav.

Rodbinski člani zgoraj omenjenih uradnikov so istotako oproščeni formalnosti pri potnih listih. Nanje se uporabljajo edino odredbe, ki se tičejo mejnega prometa.

Člen 51.

Srbsko-hrvatsko-slovenski uradi na reškem glavnem kolodvoru smejo uporabljati svoj državni grb z dotičnimi napisi.

Člen 52.

Italijanska vlada ne pobira nobene kolkovine niti drugih finančnih pristojbin na knjige in ostale uradne dokumente, potrebne za opravljanje službe srbsko-hrvatsko-slovenske države na reškem glavnem kolodvoru.

Zasebnopravni spisi, pogodbe in ostali sodni dokumenti, ki jih sestavljajo srbsko-hrvatsko-slovenski uradi, niso oproščeni plačevanja pristojbin in taks.

Za te spise, pogodbe in dokumente je torej treba plačevati kolkovino in druge pristojbine, predpisane z italijanskimi zakoni.

Člen 53.

Če bi se smatralo za potrebno, določi pravila za uporabljanje odredb, navedenih v tem poglavju, posebna komisija, imenovana na licu mesta.

Člen 54.

Odredbe tega poglavja se lahko vzamejo iznova v pretres, da se razširijo ali pojasnijo, če obvesti o tem leto dni prej ena obeh držav drugo državo.

III. poglavje.

Odredbe glede skupnega prometa v Mrtvem kanalu (Fiumari).

Člen 55.

V zmislu te konvencije se smatra za «Mrtvi kanal» (Fiumaro) morski kanal, ki izhaja od nepremičnega zidanega mostu po vodi navzdol od kraja, kjer se reka Rečina (Eneo) obrne, ter se končuje proti vodi od premičnega železnega mostu št. 2, kjer se izliva v baroški bazen (Nazario S. Sauro); dimenzije tega kanala so te-le: dolžina primeroma 500 metrov, širina 43 metrov, globina na sredi 5 metrov. Mrtvi kanal (Fiumara) pripada kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki ima nad njim suverenno oblast.

Ta suverenost se ne razprostira na levo obalo* od temelja do skrajnjega konca; ta obala tvori mejni rob italijanskega ozemlja.

Člen 56.

Pomorska, sanitarna, carinska in vodna sodna oblast kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev je popolna in neomejena nad vsemi vodami Mrtvega kanala (Fiumare) kakor tudi nad ladjami, ki se gibljejo (ob dohodu, odhodu ali pripravljenimi za gibanje) in ki bi bile tam; isto velja za ladje, pristale k desni obali.

Nasprotno se razprostira italijanska sodna oblast na ladje, ki so pristale k levi — italijanski — obali ali ki so z njo v dotiki.

S tem se ne kratijo mednarodne odredbe, ki se tičejo sodne oblasti nad ladjami, plovečimi pod tujo zastavo.

Člen 57.

Ladje, ki plovejo pod katerokoli zastavo in prihajajo iz katerekoli države ter vozijo v pristanišče Baroš, da bi prešle v Mrtvi kanal (Fiumaro), morajo zahtevati in dobiti od pomorskega srbsko-hrvatsko-slovenskega sanitarnega oblastva dovolilo za svobodni vhod.

Člen 58.

Po dobljenem dovolilu zahtevajo poveljniki ladij, ki morajo pristati k desni obali Mrtvega kanala (Fiumare), od srbsko-hrvatsko-slovenskih pomorskih oblastev, naj se jim označi kraj za pristajo; poveljniki ladij, ki morajo pristati k levemu bregu, pa zahtevajo to od italijanskih pomorskih oblastev.

Člen 59.

Način dostopa v Mrtvi kanal (Fiumaro) odrede srbsko-hrvatsko-slovenska oblastva in dostop se ne sme odkloniti, razen če je kanal neploven, če so

* Za desno in levo obalo se smatrata obali, ki sta na desni in levi od gledalca, obrnjenega s hrbtom proti morju.

premični mostovi pokvarjeni in če bredejo ladje pregloboko. Isto velja tudi za primer oblih odredb, ki se tičejo tovorov, v katerih so zapalne ali raznesilne ali sicer nevarne tvarine.

Člen 60.

Ladje, ki prihajajo v pristanišče Baroš, vozeče iz reškega Velikega pristanišča («Porto Grande»), bodisi po glavnem ustju, bodisi po notranjem kanalu mostu št. 3, in ki odhajajo v Mrtvi kanal (Fiumaro), niso v normalnih časih zavezane, zahtevati dovolilo svobodnega prometa. Preskrbeti si morajo samo dovolilo, da smejo pristati k obali.

Člen 61.

Gibanje ladij v Mrtvem kanalu (Fiumari), celo tudi ladij na mehanični pogon, se mora vršiti izključno z vlačanjem ali z veslanjem, razen v povsem izjemnih okolnostih po oceni srbsko-hrvatsko-slovenskih oblastev. Dovoljeno ni, da bi ladje, ki so pristale k eni obeh obal, odklanjale, sprejeti na krov in prepustiti vrvi, ki služijo za vlačenje.

Člen 62.

Prehod ladij skozi baroški bazen in gibanje teh ladij v Mrtvem kanalu (Fiumari) niso zavezana nobenemu plačevanju taks v kakršnikoli obliki in na kakršnikoli osnovi.

Plačevanje vseh taks za sidrišče in vseh pomorskih pristojbin se ravna samo po trgovskih poslih, ki se opravljajo v Mrtvem kanalu (Fiumari).

Člen 63.

Ladje, ki opravljajo trgovske posle samo na desni obali, plačujejo takse in pomorske pristojbine srbsko-hrvatsko-slovenskim oblastvom; ladje, ki opravljajo trgovske posle na levi obali, plačujejo takse in pomorske pristojbine italijanskim oblastvom; ladje, ki opravljajo trgovske posle na obeh obalah, plačujejo takse in pomorske pristojbine samo onemu oblastvu, čigar pristojnost se razprostira na obalo, na kateri so bili trgovski posli najprej opravljeni.

Računovodstvo glede taks, ki jih plačujejo te poslednje ladje, vodita posebe pomorski oblastvi obeh obal. Dohodki iz teh taks se morajo razdeliti koncem vsakega koledarskega leta na enaka dela med italijansko in srbsko-hrvatsko-slovensko državo.

Člen 64.

Natovarjanje živil, potrebnih ladij, in predmetov, potrebnih za plovitev, se po zmislu predhodnih členov tega poglavja ne smatra za opravljanje trgovskih poslov.

Člen 65.

Če bi ladje, pristale k eni obeh obal, prodajale na drobno življenske potrebščine ali druge zamenljive stvari, ki sestavljajo tovor ladje, in bi zaradi tega podaljšale svoje bivanje preko 15 dni od dne svojega prihoda, so zavezane bivalnini, ki se odmeri po njih tonaži. Bivalnina se določi s sporazumom obeh pomorskih oblastev in se predloži v odobritev dotičnim centralnim upravam.

Celokupni dohodki bivalnine pripadajo srbsko-hrvatsko-slovenski državi. Odmera te takse ne izključuje odmere drugih davkov in državnih ali občinskih naklad na javno trgovino, ki jo opravljajo zgoraj rečene ladje na zgoraj omenjeni način.

IV. poglavje.

Odredbe, ki se tičejo reškega vodovoda in vzdrževanja del na reki Rečini.

Člen 66.

Ker zahteva vodni režim reke Rečine stalno vzdrževanje že napravljenih nasipov in jezov in eventualno gradnjo novih del, ki se utegnejo smatrati za potrebna po skupnem sporazumu, pristajata vladi strank pogodnic na to, da se poverijo z nadzorstvom, proučevanjem in izvrševanjem potrebnih del obalne občine, ki skrbe skupno za to. Če se zgradi električna centrala, omenjena v odstavku b) člena 68., bodo obremenjali stroški za vzdrževanje vodnega toka njenega graditelja.

Kar se tiče onega dela vodnega toka, ki tvori mejo, obremenjajo stroški zanj v enakih delih obe stranki pogodnici.

Člen 67.

Izdatek, ki je potreben, da se iznova zgradi v prejšnjih izmerah vozovni most med Reko in Sušakom, razrušen meseca decembra 1920., obremenja italijansko vlado. Če bi se hotel obnoviti ta most tako, da bi mogel ustrezati večjim zahtevam, nego

jih je treba za promet med Sušakom in Reko, prevzame srbsko-hrvatsko-slovenska vlada na svoj račun polovico večjih stroškov, potrebnih za to svrhu.

Člen 68.

Vlada kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev se zavezuje:

- da bo spoštovala sedanje pravice reškega mesta nad vodami Rečine (Eneo);
- da dopusti, s prednostjo za reško mesto, ob vsem rečnem toku gradnjo hidroelektričnih naprav, da dopusti možnost proučevanja na svojem ozemlju in da prizna graditeljem pravico, ukoriščati odobritve in jamstva, ki jih jim dajo zakoni Srbov, Hrvatov in Slovencev za dela občega interesa, vpoštevaje odredbe teh zakonov, kolikor se tičejo odškodnin, eventualno dolžnih tretjim osebam;
- da zagotovi vzdrževanje sedanjih razmer vodnega bazena Rečine in dovoli organom, ki jim je naročeno znanstveno raziskovanje zaradi tega, da bi ugotovili podzemski tok vodá, katere napajajo studence reškega vodovoda, vršiti raziskovanja tudi na ozemlju, ki pripada kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev, z delavci, potrebnimi za ta posel, in da bo dajala tem organom vsako pomoč in zaščito.

Člen 69.

Italijanska vlada se zavezuje:

- preskrbovati v meri, ki jo dopušča kapaciteta reških naprav, in na zahtevo sušaške občine ali srbsko-hrvatsko-slovenskih političnih oblastev z vodo iz svojega vodovoda rečeno občino ob istih pogojih in po isti ceni, kakor se oddaja ta voda reškim prebivalcem;
- odstopiti na zahtevo srbsko-hrvatsko-slovenskih oblastev, če bi obstajale na toku reke hidroelektrične naprave, del sile, ki ga bodo proizvajale te naprave, do 50 % in ob istih pogojih in po isti ceni, kakor se oddaja ta sila poedincem in javnim in privatnim napravam na Reki.

Ta konvencija, ki se smatra za odobreno in potrjeno po strankah pogodnicah brez posebne ratifikacije zgolj z izmeno ratifikacij sporazuma, na katerega se nanaša, se je sestavila v dveh izvodih v Rimu dne sedemindvajsetega januarja tisoč devet sto štiriindvajsetega leta.

Nik. P. Pašić s. r.

Benito Mussolini s. r.

M. Ninčić s. r.

Ministrstvo za zunanje posle.

V Rimu, dne 27. januarja 1924.

Gospod minister!

V zvezi s členom 7. sporazuma o Reki, ki smo ga podpisali, se Vas usojam zagotoviti, da se nanaša oblast, dana s tem členom razmejitveni komisiji glede tega, kako je določiti mejno črto na terenu na Bankini po zemljevidu, priloženem pismu, ki je priključeno rapalski pogodbi, edino na praktični način, kako naj se potegne ta mejna črta na Bankini.

Seveda je črta, ki jo je treba potegniti na terenu, ista, ki je označena na zemljevidu, za katerega gre. Izvolite sprejeti, gospod minister, zagotovilo mojega visokega spoštovanja.

Mussolini s. r.

Gospodu

gospodu drju. Momčilu Ninčiću,
ministru za zunanje posle
kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

*

Ministrstvo za zunanje posle.

V Rimu, dne 29. januarja 1924.

V zvezi z dopolnilno konvencijo k sporazumu o Reki, ki je bila podpisana današnjega dne, izjavljata italijanska vlada in vlada Srbov, Hrvatov in Slovencev svoje soglasje, da se izroče skladišča in nepokrite naprave, ki so na molih in obalah in ki jih obseza pas, oddan v zakup, z začasnim vpoštevanjem obstoječih zakupov.

Italijanska vlada poskrbi, da se takoj odpovedo zgoraj omenjene zakupne pogodbe, čim stopi v veljavo zgornji označeni sporazum. Zavezuje se, da razveže te pogodbe in da izroči oddane naprave najkasneje v treh mesecih od dne, ko stopi v veljavo zgoraj omenjeni sporazum.

Benito Mussolini s. r.

*

Ministrstvo za zunanje posle.

V Rimu, dne 29. januarja 1924.

Gospod minister!

V zvezi s členom 9. sporazuma o Reki, ki je bil podpisan dne 27. januarja, se smatra, da bodo na podstavi tega člena pripadniki Reke jugoslovanske narodnosti, ki postanejo jugoslovanski ali italijanski državljani, pod istim režimom, pod katerim so italijanski v Dalmaciji.

Zaradi uporabljanja tega člena se bo imenovala komisija, ki mora izvršiti svoja dela v šestih mesecih od dne, ko stopi v veljavo zgoraj označeni sporazum.

Izvolite sprejeti, gospod minister, zagotovilo mojega največjega spoštovanja.

Mussolini s. r.

Gospodu

gospodu drju. Momčilu Ninčiču,

ministru za zunanje posle

kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

*

Ministrstvo za zunanje posle.

V Rimu, dne 27. januarja 1924.

Italijanska vlada priznava «Zavod sv. Jeronima» v Rimu za inozemski zavod v korist jugoslovanskih katoličanov, državljanov kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki imajo tu pravico na podstavi poslanice «Slavorum Gentium», ter izjavlja, da nima nič zoper to, da se častne prerogative, ki so pripadale nekdanji avstro-ogrski monarhiji, prenesejo izključno na kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Od dohodkov zgoraj omenjenega zavoda se bo jemala izvestna letna vsota, ki bo služila za štipendije v korist slovanskih duhovnikov prizadetih škofij, ki so po mirovnih pogodbah pripadle Italiji (Trst, Poreč in Zader). Število štipendij in njih znesek bo odredjala vsako leto Sveta stolica.

Cerkev sv. Jeronima, ki se ji priznava značaj jugoslovanske nacionalne cerkve, bo kot spomenik zgodovinskega pomena pod visokim nadzorstvom italijanskega ministrstva za prosveto, skladno s pravili, ki veljajo za take predmete v Italiji.

Slovanski duhovniki, ki pripadajo zgoraj označenim trem italijanskim škofijam, smejo z rektorjevo odobritvijo in skladno s predpisi cerkvenih pravilnikov opravljati službo božjo v cerkvi sv. Jeronima prav tako kakor jugoslovanski duhovniki, sprejeti v zavod.

Cerkev sv. Jeronima ima isto pravno stanje kakor vse druge inozemske nacionalne cerkve v Rimu.

V zvezi zgoraj navedenega sporazuma izda italijanska vlada potrebne naredbe, da se odpravi sekvester z «Zavoda sv. Jeronima» v treh dneh od dne, ko se izmenjata ratifikaciji sporazuma o Reki.

Benito Mussolini s. r.

*

Ministrstvo za zunanje posle.

V Rimu, dne 27. januarja 1924.

Vlada kraljevine Italije prevzema obvezo, da čim prej reši vprašanje o zameni kron slovenskih zadrug v Julijski Benečiji.

Benito Mussolini s. r.

*

Ministrstvo za zunanje posle.

V Rimu, dne 27. januarja 1924.

Vlada kraljevine Italije izjavlja, da se uredi čim prej s konvencijo statut pravoslavnih cerkvenih občin v Italiji skladno z njih duhovno avtonomijo in avtonomijo njih posestev.

Ta konvencija bo obsezala tudi izvrševanje člena 23. konvencije, sklenjene v Santi Margheriti, ki se tiče zadrške škofije.

Benito Mussolini s. r.

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi z razglasitvijo v «Službenih Novinah», ko se predhodno izmenjata ratifikaciji.

Našemu ministru za zunanje posle priporočamo, naj razglasi ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrbe za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedu-

jemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 5. marca 1924.

Aleksander s. r.

Videl in pritisnil državni pečat

čuvar državnega pečata,

minister pravde:

dr. Ninko Perić s. r.

Predsednik ministrskega sveta:

Nik. P. Pašić s. r.

(Podpisi ostalih ministrov.)

103.

Pogodba

o prijateljstvu in presrčnem sodelovanju med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Italijo.*

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

smo razmislili in proučili pogodbo o prijateljstvu in presrčnem sodelovanju med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Italijo, ki so jo sklenili v Rimu dne 27. januarja 1924. Naši pooblaščenici, kateri so dobili za to posebna pooblastila, s pooblaščenici, istotako oprermljenimi z rednimi pooblastili Njegovega Veličanstva kralja Italije,

katero vsebina se glasi:

Vlada Njegovega Veličanstva kralja Srbov, Hrvatov in Slovencev in vlada Njegovega Veličanstva kralja Italije, trdno odločeni, zavarovati mir in uspehe, pridobljene med veliko vojno in potrjene z mirovnimi pogodbami, sta se sporazumeli, skleniti to pogodbo kot naravno posledico obstoječega prijateljstva med obema kraljevinama in vzajemnega spoštovanja njiju pravic na suhem in na morju, ter sta se zedinili v nastopnih členih:

Člen 1.

Obe visoki stranki pogodnici se vzajemno zavezujejo, da bosta pomagali druga drugi in presrčno sodelovali pri vzdrževanju reda, določenega z mirovnimi pogodbami, ki so bile sklenjene v Trianonu, Saint Germainu in Neuillyju, kakor tudi pri spoštovanju in izvrševanju obvez, določenih v navedenih pogodbah.

Člen 2.

Če bi postala ena visokih strank pogodnic predmet neizzvanega napada ene ali več sil, se zavezuje druga stranka, ostati nevtralna ves čas, dokler traja spor. Če bi ogrozili varnost ali interese ene visoke stranke pogodnice nasilni vpadi od zunaj, se istotako zavezuje druga stranka, ji izkazati s svojo blagonaklonjeno pomočjo svojo politično in diplomatsko podporo in s tem pripomoči, da prestanejo zunanji vzroki teh pretenj.

Člen 3.

Če nastanejo mednarodne komplikacije in če se obe visoki stranki pogodnici strinjata, da so ali da utegnejo biti njiju skupni interesi ogroženi, se zavezujejo, dogovoriti ukrepe, ki bi jih odredili skupaj v zaščito teh interesov.

Člen 4.

Ta pogodba traja pet let in se sme odpovedati ali obnoviti leto dni, preden poteče.

Člen 5.

Ta pogodba se ratificira in ratifikaciji se izmenjata v Rimu.

Pogodba stopi v veljavo takoj po izmeni ratifikacij.

V dokaz temu so jo podpisali dotični pooblaščenici v dveh izvodih ter pritisnili nanjo svoje pečate.

Sestavljeno v Rimu dne 27. januarja 1924.

Nik. P. Pašić s. r.

Benito Mussolini s. r.

M. Ninčić s. r.

(L. S.)

(L. S.)

* Razglašena v srbskem in francoskem jeziku (uvod v srbskem in italijanskem jeziku) v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 68, izdanih dne 24. marca 1924. (Prilog XII. — 1924.)

Dopolnilni protokol k pogodbi o prijateljstvu in presrčnem sodelovanju med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Italijo.*

Člen 1.

Visoki stranki pogodnici se zavezujejo, po predhodnem sporazumu druga drugi priobčevati sporazume, ki se tičejo njiju politike v osrednji Evropi, ter izjavljata v tem oziru, da ni v pogodbi o prijateljstvu, podpisani današnjega dne, ničesar, kar bi bilo nasprotno zavezniškima pogodbama, ki ju je sklenila kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev z republiko Češkoslovaško dne 31. avgusta 1922. in s kraljevino Romunijo dne 7. julija 1923.

Člen 2.

Pogodba o prijateljstvu, sklenjena današnjega dne, in ta dopolnilni protokol se predložita zvezi narodov v registracijo skladno s členom 18. pogodbe.

Sestavljeno v Rimu, dne sedemindvajsetega januarja tisoč devet sto štiriindvajsetega leta.

Nik. P. Pašić s. r.

Benito Mussolini s. r.

M. Ninčić s. r.

(L. S.)

(L. S.)

Odobrujemo, ratificiramo in potrjujemo pričujočo konvencijo ter obetamo, da bomo, skladno z njeno obliko in vsebino, skrbeli za njeno spoštovanje, ne dovoljevaje, da bi se kakorkoli prekršila.

V dokaz temu smo podpisali to ratifikacijo in pritisnili nanjo Svoj kraljevski pečat.

Dano v Beogradu, dne devetnajstega februarja tisoč devet sto štiriindvajsetega leta.

Aleksander s. r.

Minister za zunanje posle:

(L. S.)

M. Ninčić s. r.

Razglasi osrednje vlade.

Cenovnik,

po katerem se mora vršiti zavarovanje valute ob izvozu blaga po členu 16. pravilnika o prometu z devizami in valutami z dne 23. septembra 1921.**

Velja od dne 1. do dne 15. aprila 1924.

Redna številka	Imenovanje predmetov in domačih proizvodov	Količina	Cena v dinarjih
1	Pšenica	100 kg	320.—
2	Rž	100 »	260.—
3	Ječmen	100 »	260.—
4	Oves	100 »	240.—
5	Koruza	100 »	240.—
6	Koruza, defektna (30 % defektnih zrn)	100 »	150.—
7	Bela moka za luksusno pecivo, zdrob	100 »	520.—
8	Bela moka za luksusno pecivo št. 0	100 »	510.—
9	Bela moka za luksusno pecivo št. 2	100 »	450.—
10	Krušna moka št. 4 in 5	100 »	400.—
11	Črna moka št. 6	100 »	300.—
12	Črna moka št. 7	100 »	260.—
13	Obloda	100 »	200.—
14	Otrobi	100 »	200.—
15	Koruzna moka	100 »	240.—
16	Konji za klanje	100 »	600.—
17	Konji težki za vprego (slovenski)	vsak	6.000.—
18	Konji lahki za vprego	»	5.000.—
19	Konji hribovski mali (macedonski)	»	2.000.—
20	Oslj	»	1.000.—
21	Mezgi	»	2.000.—
22	Krave	vsaka	2.500.—
23	Voli { par do 700 kg	vsak	4.000.—
	{ » od 700 » do 900 kg	»	5.000.—
	{ » » 900 » navzgor	»	6.000.—
24	Teleta do 70 kg	vsako	1.200.—
25	Ovni	vsak	200.—
26	Jagnjeta	vsako	100.—

* Razglašen v srbskem in francoskem jeziku (ratifikacija v srbskem in italijanskem jeziku — italijanska ratifikacija s podpisoma Njegovega Veličanstva kralja Italije in italijanskega ministrskega predsednika) v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 68, izdanih dne 24. marca 1924. (Prilog XII. — 1924.)

** Razglašen v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» št. 74, izdanih dne 31. marca 1924.

Medina števila	Imenovanje predmetov in domačih proizvodov	Količina	Cena v dinarjih
27	Pra- f par od 140 kg do 220 kg siči (» » 220 » navzgor .	vsak	3.000.— 4.000.—
28	Koze	vsaka	200.—
29	Mast	100 kg	3.200.—
30	Suho svinjsko meso (rebrca) .	100 »	3.000.—
31	Salame turistijske (poletne) .	100 »	2.500.—
32	Salame (zimске): iz debelo razsekanega mesa iz drobno razsekanega mesa	100 » 100 »	6.500.— 8.000.—
33	Slanina nasoljena	100 »	2.800.—
34	Slanina sveža	100 »	2.900.—
35	Slanina povojena	100 »	3.000.—
36	Gnjati	100 »	4.200.—
37	Zaklani prasiči razpolovljeni .	100 »	2.900.—
38	Svinjsko meso sveže	100 »	2.500.—
39	Goveje meso sveže	100 »	1.800.—
40	Ovčje meso sveže	100 »	2.000.—
41	Jagnječje meso sveže	100 »	2.000.—
42	Domača klobasa (mesena) . . .	100 »	3.000.—
43	Krvave, jetrne klobase	100 »	2.000.—
44	Bohi slanine { stisnjeni { nestisnjeni	100 » 100 »	500.— 2.000.—
45	Kozje meso nasoljeno	100 »	1.200.—
46	Notranjščina glave, debela koža	100 »	800.—
47	Suha čreva (1 lopata = 100 sež- njev = 1 1/2 kg)	100 »	7.000.—
48	Koža goveja sirova { bušak iz { Južne Srbi- { je in Bosne	100 » 100 » 100 »	2.200.— 2.000.— 2.000.—
49	Koža kravja sirova		
50	Koža junčja sirova { 20 % { ceneje	100 »	2.000.—
51	Koža telečja sirova	100 »	3.500.—
52	Koža jagnječja sirova	100 »	3.000.—
53	Koža kozlovska sirova	100 »	7.000.—
54	Koža ovčja sirova	100 »	2.500.—
55	Koža kozja sirova	100 »	3.000.—
56	Koža zajčja sirova	kos	15.—
57	Koža dehorja sirova	»	90.—
58	Koža jazbečja sirova	»	110.—
59	Koža divje mačke	»	110.—
60	Koža volčja	»	130.—
61	Koža lisičja	»	350.—
62	Koža kunja	»	1.000.—
63	Koža sobolja	»	1.000.—
64	Koža vidrna	»	1.000.—
65	Koža goveja suha	100 kg	5.000.—
66	Koža konjska suha	100 »	3.000.—
67	Slive suhe 70/100, vložene v vre- čah	100 »	1.000.—
68	Slive suhe 80/100, vložene v vre- čah	100 »	900.—
69	Slive suhe 85/100 (stotinke), vlo- žene v vrečah	100 »	800.—
70	Slive suhe 100/100 (uzanca), vlo- žene v vrečah	100 »	700.—
71	Slive suhe 120/100 (merkantilne), vložene v vrečah	100 »	600.—
72	Slive suhe (etuirane), vložene v zabojih	100 »	*
73	Suhe hruške	100 »	150.—
74	Suha jabolka	100 »	200.—
75	Konservirano { s sladkorjem { brez sladkorja	100 » 100 »	2.000.— 1.000.—
76	Pure žive	vsaka	80.—
77	Gosi žive	»	80.—
78	Race žive	»	45.—
79	Kokoši žive	»	30.—
80	Pure zaklane	100 kg	3.500.—
81	Gosi zaklane	100 »	4.000.—
82	Race zaklane	100 »	3.000.—
83	Kokoši zaklane	100 »	2.500.—
84	Jajca sveža (zaboj s 1440 jajci)	zaboj	1.500.—
85	Konoplja v povesmih (sirovo predivo)	100 kg	20.—
86	Predivo	100 »	1.000.—
87	Drva za kurjavo	10.000 kg	2.200.—
88	Lesno oglje	10.000 »	9.000.—
89	Stavbni les jelkov in smrekov, razžagan (deske, letve, kolci, plohi, grede)	m ³	600.—
90	Stavbni les jelkov, obtesan (gre- de) od 8/8 do 18/80	»	380.—
91	Stavbni les jelkov v oblicah (ja- dreniki, koli za hmelj, lan- tene = drogi za brodove) do 25 cm srednjega premera . . .	»	300.—
92	Stavbni les borov, razžagan . . .	»	900.—
93	Stavbni les borov, obtesan . . .	»	500.—
94	Stavbni les bukov, razžagan in obtesan: oparjen neoparjen	» »	800.— 400.—
95	Stavbni les hrastov, razžagan . .	»	1.800.—
96	Stavbni les hrastov v oblicah . .	»	500.—
97	Hrastovi pragi { 1'60 do 2'20 { 2'50 do 2'70 { specialni	kos » m ³	30.— 50.— 1.500.—
98	Pragi bukovi	kos	30.—
99	Stavbni les, razžagan, lipov, ore- hov in drugih plemenitih dreves	m ³	1.500.—
100	Stavbni les, razžagan, brestov in jesenov	»	1.000.—
101	Doge	vedro	90.—
102	Telegrafski drogi, od 7 do 9 m dolgi	kos	50.—
103	Cement raljski	10.000 kg	6.000.—
104	Cement beočinski	10.000 »	7.000.—
105	Cement hrvatski in slovenski . .	10.000 »	6.000.—
106	Cement dalmatinski	10.000 »	4.500.—
107	Bavksit (dalmatinski)	10.000 »	250.—

* Za vsakih 100 kg 100 dinarjev draže nego za slive v vrečah.

Pripomba. Pooblaščenane banke se opozarjajo, da morajo ob izdajanju potrditi točno izpolnjevati vrsto blaga in količino ter se strogo ravnati po cenah, označenih v tem cenovniku, nadalje označevati državo, v katero se blago izvažata.

Ko se izdajajo potrdila na tujo valuto, se izvršuje obračunavanje po srednjem borznem kurzu onega dne, ko se potrdilo izda.

Obmejne carinarnice morajo ob pregledu in oca- rinjanju blaga paziti na to, ali se blago, označeno v potrdilu, ujema z blagom, ki se izvažata. Če so v istem železniškem vozu razne vrste blaga ali razne kvalitete istega blaga, se mora priložiti tovrstnemu listu tudi točna specifikacija blaga. Če je v potrdilu kaj nepravilnega, naj ga pošljejo s svojimi pripom- bami vred generalnemu inspektoratu, ne da bi se zadrževalo blago od izvoza.

Potrdila o zavarovanju valute, izdana po po- oblaščenih bankah, veljajo mesec dni od dne, ko se je potrdilo izdalo, do dne, ko se blago vtovori. Za dokaz o dnevu vtovoritve služi žig odpošiljalne (vto- varjalne) postaje na tovrstnem listu. Če so v potrdi- lih označene cene višje nego v cenovniku dotič- nega polmesečja, taka potrdila veljajo.

Iz generalnega inspektorata ministrstva za finance v Beogradu,
dne 26. marca 1924.; I br. 9500.

Razglasi prosvetnega oddelka za Slovenijo.

št. 45.

Razglas o usposobljenostnih izpitih za slovensko stenografijo.

Usposobljenostni izpiti za slovensko stenogra- fijo na srednjih in tem sorodnih šolah se bodo vršili v ponedeljek dne 28. aprila 1924. v vladni pala- či, Bleiweisova cesta št. 10, II. nadstropje, soba št. 21.

Pisni izpit se prične ob 8. uri; ustni izpiti se bodo vršili popoldne istega in eventualno nasled- njega dne.

Prošnje za pripust k tem izpitom, pravilno kol- kovane in opremljene po točki 4. pravilnika (glej Ur. l. 14 z dne 30. januarja 1920.), naj se vložijo naj- kasneje do dne

19. aprila 1924.

pri predsedništvu izpraševalne komisije (Ljubljana, Bleiweisova cesta št. 10).

Izpitna pristojbina znaša 100 Din.

Izpraševalna komisija za slovensko stenografijo v Ljubljani,

dne 2. aprila 1924.

Wester s. r., inspektor srednjih šol,
t. č. predsednik.

Popravek k razpisu učnih mest na državnih srednjih šolah in učiteljskih v Sloveniji.

V tem razpisu (Ur. l. 28) naj se čita pod XV. na- mesto: «Na državnem moškem učiteljskem v Mari- boru» pravilno: «Na državnem ženskem učiteljs- šču v Mariboru».

Razglasi drugih uradov in oblastev.

Sa 7/24.

456

Poravnalni oklic.

Uvedba poravnalnega postopanja o imovini Ivana Jakša, trgovca v št. Petru pri Zidanem mostu. Poravnalnega komisarja namestnik: dr. Pernat, deželnosodni svetnik okrajnega sodišča v Laškem. Poravnalni upravnik: Avgust Drukar, notar v Laškem.

Narok za sklepanje poravnave pri imenovanem sodišču dne 28. maja 1924. ob devetih. Rok za oglasitev do dne 15. maja 1924., najkasneje pa do dne 24. maja 1924., sicer prestane glasovalna pravica.

Okrožno sodišče v Celju, oddelek I.,
dne 27. marca 1924.

E 1488/23.

443

Dražbeni oklic.

Dne 29. aprila 1924. ob desetih bo pri podpisanim sodišču v sobi št. 6 dražba nepremič- nin: zemljiška knjiga Velika Varnica, vl. št. 51.

Cenilna vrednost: 120.682 Din; najmanjši ponu- dek: 80.455 Din.

Pravice, ki ne bi pripuščale dražbe, je oglasiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle več uveljav- ljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

Drugače pa se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v Ptuj,

dne 17. marca 1924.

št. 60/pr.

478

Razpis.

Razpisuje se mesto tehničnega ravnatelja pri tu- kajšnjem mestnem električnem podjetju.

Nastop službe takoj, službeno razmerje pogod- beno, plača po dogovoru.

Opremljene prošnje z navedbo službenih zahtev- kov naj se vložijo najkasneje do dne

15. aprila 1924.

pri podpisanim magistratu.

Mestni magistrat mariborski,

dne 1. aprila 1924.

V. Grčar s. r., župan.

Razne objave.

Vabilo na XV. sejo upravnega odbora Hranilnice kmečkih občin v Ljubljani,

ki bo dne 23. aprila 1924. ob petnajstih (treh popoldne) v sejni dvorani Zadržne gospodarske banke v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 10, I. nad- stropje.

Dnevni red:

1.) Čitanje zapisnika o XIV. seji upravnega od- bora.

2.) Poročilo ravnateljstva o poslovanju v XIII. upravnem letu.

3.) Poročilo članov pregledovalnega odseka.

4.) Odobritev računskega zaključka za upravno leto 1923.

5.) Slučajnosti.

Janez Debeljak s. r.,

482

t. č. predsednik upravnega odbora.

479

Razglas.

Devetnajsto žrebanje 4 1/2% nih zastavnih listov in 4 1/2% nih komunalnih zadolžnic Kranjske deželne banke se bo vršilo dne

15. aprila 1924.

Izžrebalo se bo nominale K 5100.— 4 1/2% nih za- stavnih listov in nominale K 84.000.— 4 1/2% nih ko- munalnih zadolžnic.

V Ljubljani, dne 2. aprila 1924.

Hipotekarna banka jugoslovanskih hranilnic
v Ljubljani

(prej «Kranjska deželna banka»).

455 3—3

Poziv upnikom.

Hranilnica in posojilnica v Tun- cah, r. z. z n. z., se je po sklepu občnega zbora z dne 27. januarja 1924. razdružila ter je prešla v likvidacijo.

Morebitni upniki se pozivljejo, naj prijavijo svoje terjatve.

Jakob Razboršek s. r.

Janez Grkman s. r.

466 3—2

Poziv upnikom.

Kmetijska nabavna in prodajna zadruga v Kranju, r. z. z o. z. v likvidaciji, pozivlje svoje upnike, naj ji prijavijo svoje terjatve.

Likvidatorji.